

РЕШЕНИЕ

№ 5904

гр. София, 19.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 05.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **3935** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Делото е образувано по жалба на К. Н. Н. от [населено място] срещу Писмо № 95-00.10/12.02.2021г., изготвено от П. Р., Директор Дирекция „Правни действия“ при Министерство на правосъдието, с което е отказан достъп до обществена информация.

Жалбоподателят поддържа искане за отмяната на оспорения отказ като незаконосъобразен – постановен при неправилно приложение на закона и в несъответствие с неговата цел. Поддържа, че исканата информация е обществена такава по смисъла на закона, по отношения на която не са налице ограничения за достъп. Сочи, че е налице и надделяващ обществен интерес.

Ответникът се представлява от юрк Б., която моли жалбата да бъде оставена без уважение и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Жалбата е допустима като подадена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от легитимирана да го оспори страна и при наличие на правен интерес от оспорването. Доколкото в отказа не е посочен срок и ред за оспорването му, съдът приема, че жалбата е подадена в срока по чл.140, ал.1 АПК, като съдържа изискуемите реквизити съгласно чл. 25, ал. 1 ЗДОИ.

Разгледана по същество същата е основателна.

От представените по делото доказателства се установява следното от фактическа страна:

Със заявление за достъп до обществена информация рег. № 95-00-10/01.02.2021 г., подадено до Министерство на правосъдието от К. Н. Н.- журналист в интернет издание „М.“ е била поискана следната информация: Списък на лицата, с изрично посочени имена, които са получили българско гражданство за особени заслуги от 2005г. досега, както и информация за техните особени заслуги към България. Със заявлението е поискано заявената информация да бъде предоставена по електронен път, на посочената в заявлението електронна поща.

По подаденото заявление с оспореното писмо с рег.№ 95-00-10/12.02.2021г. на директора на дирекция „Правни дейности“ при министерство на правосъдието е отказано предоставяне на достъп до обществена информация, по заявление с рег.№95-00-10/01.02.2021г. Изложени са мотиви, че достъпът до исканата информация е ограничен, тъй като представлява защитени лични данни по смисъл на §1, т.2 от ДР на ЗДОИ. Твърди се и че информацията не е обществена по смисъла на чл.2, т.1 ЗДОИ, тъй като в нея не се съдържат данни за обществения живот в страната, нито данни за дейността на задължения по закон субект, а се отнася до лична информация, касаеща определени физически лица.

Предвид установеното, съдът намира следното от правна страна:

Със заповед №М-04-219/11.04.2019г. на министъра на правосъдието е определен директорът на дирекция „Правни дейности“ за служител на МП, който да издава решения за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до обществена информация и да уведомява писмено заявителя за взетото решение във връзка с постъпилите в МП устни запитвания и писмени заявления за предоставяне на достъп до обществена информация. Предвид това съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентно съгласно чл.28, ал.2 ЗДОИ, определено от административния орган, лице.

Актът, с който ответникът се е произнесъл по подаденото искане за предоставяне на обществена информация е издаден в предвидената от закона писмена форма, но е незаконосъобразен като постановен в нарушение на материалния закон, административно производствените правила и на целта на закона, отменителни основания по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 АПК.

Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗДОИ, всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Задължените по закон субекти да предоставят информация са посочени в чл. 3 от ЗДОИ. З. е субект на правото да получи исканата информация, съгласно чл. 4 от ЗДОИ, а министърът на правосъдието за предоставянето ѝ.

Съгласно легалното определение в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, „обществена информация“ по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Понятието „обществена информация“ следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно, обществена

информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация е: официална – тази, която се съдържа в актовете, издавани от държавните органи при осъществяване на техните правомощия (чл. 10 ЗДОИ) и служебна - информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11 ЗДОИ).

Съдът намира, че исканата от Н. информация има характер на обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ – информацията е свързана с обществения живот и може да послужи за съставяне на мнение относно дейността на органа във връзка с изпълнение на негови установени в законите правомощия по предоставяне на българско гражданство на лица с особени заслуги към България. Изложените в жалбата съображения в тази връзка са основателни. Информацията, която се иска е обществена, поради което в тежест на органа е да я предостави.

Един от начините за придобиване на българско гражданство е посочен в разпоредбата на чл. 16 ЗБГ. Според тази норма чужденец може да придобие българско гражданство, ако това е в интерес на страната или лицето има особени заслуги към Република България в обществената и икономическата сфера, в областта на науката, технологията, културата или спорта. Предложението за придобиване на гражданство за особени заслуги прави министърът, отговарящ за съответната област, като чужденецът следва да е дал предварително съгласие за това. Съветът по гражданство дава мнение по молбата след писмено становище на МВР и ДАНС. Въз основа на мнението министърът на правосъдието отправя предложение до президента на България за издаване на указ, който влиза в сила в деня на издаването му.

За изпълнение на условията по чл. 16 ЗБГ за особени заслуги към страната в областта на икономическата сфера може да се приеме, че при наличието на чуждестранни инвестиции в страната, които са спомогнали за развитие на икономиката и са повишили заетостта на трудовия пазар, би могло да се предположи, че е налице особена заслуга по смисъла на чл. 16 ЗБГ.

В този смисъл относно искания списък за лицата, които са получили българско гражданство за особени заслуги от 2005г. досега, както и информация за техните особени заслуги към България, съдът приема, че такъв е следвало да бъде предоставен на жалбоподателя, при спазване на изискванията на закона, а именно непозволяване на пълната им идентификация, чрез прикриване на индивидуализиращите данни за всяко едно от тях.

Съдът приема, че в случая исканата информация е свързана с обществения живот в страната и би могла да даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на органа, натоварен с правомощията по предоставяне на българско гражданство на лица с особени заслуги към България, както и за лицата, придобили такова. Информация относно времето, което лицата са пребивавали в страната, каква дейност са развивали, дала ли е съществен икономически резултат, което е доказателство за техния личен принос за икономиката в страната.

Следва да се отбележи, че по искането за предоставяне на обществена информация ответникът е бил длъжен да се произнесе, тъй като следва да разполага с поисканата информация. Непредоставянето на искания достъп съдът намира, че не съответства на целта на закона, а именно да се гарантира правото на всеки граждани на информация, която му е нужна, за да си състави собствено мнение относно дейността на

задължените по закона субекти.

Предвид гореизложеното, жалбата се явява основателна и като такава следва да се уважи, а оспорваният акт да бъде отменен. С оглед естеството на констатирания порок, преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне в съответствие с указанията дадени с настоящото решение.

Мотивиран от изложеното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ писмо с рег.№ 95-00-10/12.02.2021г. на директорът на дирекция „Правни дейности“ при Министерство на правосъдието, с което е отказано предоставяне на достъп до обществена информация, по заявление с рег.№ 95-00-10/01.02.2021г. от К. Н. Н..

ВРЪЩА преписката, образувана по заявление с рег.№ 95-00-10/01.02.2021г. от К. Н. Н. за предоставяне на достъп до обществена информация, на директора на дирекция „Правни дейности“ при Министерство на правосъдието за ново произнасяне в срок от 14 дни от съобщаване на настоящото решение, при спазване на дадените в мотивите му указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението, съгласно чл.40, ал.3 ЗДОИ, не подлежи на касационно обжалване.

Съдия: